

[Kirkeministeren.]

ikke komme meget ind på at tale om valgretsaldersspørgsmålet, men må minde om, at det kun er nogle ganske få lande, der har en så høj valgretsalders som Danmark; de fleste andre har 21 års valgretsalders, bl. a. England. Jeg tror man må sige, at det er virkelig ikke valgretten for de helt unge, der har været årsagen til de mange stormfulde og farlige tildragelser i Europa. Vor tids ungdom er mere moden og mere alsidigt orienteret end tidligere generationers ungdom. Jeg tror, det vil være fornuftigt, sådan som både det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen og det ærede medlem hr. Evald Christensen sagde, at lade grænsen for fuldmyndighedens indtræden også være grænsen for opnåelse af valgret. Det synes at være en rimelig ting, og til trods for en vis ironisk bemærkning fra det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft skal jeg tillade mig at sige, at jeg synes, at det løfte, vi gav fra alle sider til de unge under krigen, og som vi i tiden lige efter befrielsen gav fast udtryk for, dette løfte skal vi opfylde. Dette løfte skal ikke bare være mundsvæjr. Det skal ikke være sådan, at det er et løfte givet i farens stund eller dog under indtrykket af en lige overstået fare, et løfte, som man i roligere perioder ganske simpelt løber fra. Det ville ikke være smigrende for os, om vi gjorde det. Hvordan skulle vi efter det kunne kræve tillid til andre givne løfter? Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft behøver aldeles ikke at være angst for, at ministeriet taber pusten. Jeg ved ikke, hvad det ærede medlem bygger sin formodning på, men det ærede medlem kan sove roligt i nat i bevidsthed om, at vi nok skal fortsætte. Jeg er nemlig — det har ligget til grund for det forslag, der her er stillet — ganske enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen. Der er for mig ingen grund til at vente.

Der ligger også en anden mulighed, nemlig den at man kan indføre den samme valgretsalders til de kommunale råd, som her er foreslået til menighedsrådene. Det kræver ikke nogen grundlovsændring, det kan gøres i kraft af et flertal her i rigsdagen. De oplysninger, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen kom med om, at vi tidligere har kendt til, at valgretsalders til menighedsrådene var lavere end både til rigsdagsvalg og kommunalvalg, viser, at man tidligere ikke har været angst for at have forskel i aldersbestemmelserne.

Jeg kan altså berolige det ærede medlem og andre, der tvivler: regeringen er opmærksom på dette spørgsmål, og regeringen agter at komme med forslag derom i denne samling.

Det ligger sådan, at faktisk alle partier her i tinget på nær et, partiet venstre, går ind for 21 års valgretsalders, og meget tyder på, at indenfor venstre er modstanden vigende, om end venstres ordfører i dag sagde fra på dette område. Det er f. eks. karakteristisk, at i de udtalelser, der kom fra venstres landsmøde i Odense, forekom intet om fastholdelse af 25 års valgretsalders. Det tyder på begyndende kursændring, og man må oprigtigt håbe, at denne tendens vil vinde i styrke. Herpå tyder også et afsnit i adskillige ledende artikler i nogle af de førende venstreblade her i landet. Man nævner i disse artikler de tre vigtigste ændringer i det foreliggende lovforslag og skriver derom — det gælder blade som »Aalborg Amtstidende«, »Horsens Folkeblad« og andre førende venstreblade —:

„Nogen modstand vil de antagelig alle fremkalde, mest måske forslaget om de unges valgret — ikke så meget af saglige grunde som af hensyn til konsekvenserne på det kommunale og politiske område. Der kan imidlertid næppe være tvivl om, at der i rigsdagen vil være et betydeligt flertal for gennemførelsen af dette forslag. Kirkeligt set vil der vel heller ikke ske nogen skade derved, og kan det bidrage til vækkelse og vækst af kirkelig interesse hos ungdommen, må det hilses med glæde.“

Det er virkelig interessant at læse sådanne betragtninger i adskillige af venstres førende blade. Jeg synes, at der er mere konsekvens i et sådant standpunkt, end der lå i venstres ærede ordførers her i dag.

Som det allerede er sagt af andre af ordførerne, bør det ikke være sådan, at fordi der måske endnu er et flertal indenfor venstres rigsdagsgruppe imod 21 års valgretsalders, skal alle de andre partier lade forslaget her falde. Der vil intet rimeligt være i, at vi skal vente, til der eventuelt har fundet et flertalsskifte sted indenfor venstre.

Hvad de rent kirkelige kredse angår, vil jeg tro, det er meget snævre kredse, der vil være betænkelige ved valgretsalders nedsettelse. Jeg tror, det dækker de allerstørste kirkelige kredse, når „Kristeligt Dagblad“ i sin leder den 22. oktober skrev om dette spørgsmål:

„Bestemmelsen om, at allerede de 21-årige skal have kirkelig valgret, kan jo nok i øjeblikket virke lidt aparte. Men kirken har ingen anledning til at være angst for de unge. Og vil disse ganske unge bruge den ret, der hermed gives dem, tror vi, at de stort set vil gøre det for kirkens vel, som de nu forstår det.“